

РЕШЕНИЕ

№ 26825

гр. София, 03.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7603** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на "НЕОКОНСУЛТ БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт № Р-22221123004049-091-001/26.03.2024 г., потвърден с решение № 840/20.6.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ - С..

Жалбоподателят оспорва РА в частта, в която не е признато право на данъчен кредит в размер на 20 000 лв., по фактура № 128/5.9.2022 г., издадена от АП „АУТОМОБИЛЕ“ ЕООД, както и в частта, в която са начислени лихви за забава в размер на 3581,55 лв.

Твърди, че е представил всички необходими документи, от които да се установи реалност на доставката, като от тях следва да се направи извод, че прекият доставчик е разполагал с автомобила и той е предаден на купувача. Сделката е осчетоводена; налице е плащане по нея.

Цитира практика на СЕС – решение от 6 септември 2012 г., по дело № С-324/11, съгласно което право на данъчен кредит следва да се откаже само когато данъчната администрация докаже, че получателят на доставката е знаел или е трявало да знае, че доставката е част от данъчна измама. В този смисъл твърди, че е и практиката на ВАС, която цитира.

Същевременно сочи, че са ирелевантни за ползването на данъчен кредит аргументите на данъчните органи, въз основа на които е отказан такъв. И по-специално – поведението на предходния на прекия доставчик.

Представени са всички необходими доказателства за ползването на данъчен кредит – удостоверяващи линията на доставките, както и доказателства за придобиването на

стоката. Представени са доказателства за плащането. С предмета на спорната доставка жалбоподателят е осъществил последваща такава, което е също аргумент за доказване получаване на доставката.

Представя писмени бележки, в които освен гореизложените съображения, излага и нови. Счита, че приложение следва да намери чл. 3, ал. 2 от Наредба № I-45 за регистрацията на МПС и на ремаркетата, теглени от тях. Счита, че следва да се кредитира заключението по ССЕ, от което се установява, че в счетоводството на жалбоподателя не е регистриран друг автомобил, идентичен по вид и получен от други доставчици. Счетоводството е водено редовно. В този смисъл следва да се ценят и свидетелските показания на св. И. С. - управител на доставчика.

Поради изложените съображения моли РА да бъде отменен като незаконосъобразен. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място] оспорва жалбата. Сочил, че следва да се имат предвид мотивите в оспорваните актове. Следва да се съобрази датата на първата регистрация на автомобила – 4.3.2025 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед от 10.7.2023 г. е възложено извършването на ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения за ДДС.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад /РД/ от 30.1.2024 г.

Ревизията е приключила с РА № Р-22221123004049-091-001/26.03.2024 г., издаден от орган, възложил ревизията, на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. и главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията.

С него не е признато право на данъчен кредит в размер на 20 000 лв., по фактура № 128/5.9.2022 г., издадена от АП „АУТОМОИЛЕ“ ЕООД, както и са начислени лихви за забава в размер на 3581,55 лв. РА е оставен в сила с подробно изложени мотиви.

Предмет на дейност на „Неоконсулт БГ“ ЕООД е търговия с леки и лекотоварни автомобили 3,5 т., продажба на автомобили, внос на автомобили, консултантски услуги, както и всякакъв вид друга дейност незабранена от закона.

На 05.09.2022 г. между „Ап Аутомобиле“ ЕООД, наричан продавач и „Неоконсулт БГ“ ЕООД, наричан купувач е подписан договор за покупко-продажба на МПС (т.1,стр.52). Предмет на договора е лек автомобил марка и модел А. Q8, с рама № W. за сумата 120000,00 лева с ДДС. Плащането ще бъде извършено от Купувача по банков път. Във връзка с подписания договор „Ап Аутомобиле“ ЕООД е издало на „Неоконсулт БГ“ ЕООД следната фактура:

ИЗДАДЕНА ФАКТУРА ОТ "АП АУТОМОБИЛЕ" ЕООД					

ф-ра №	дата	дан.осн.	ДДС	с/ст	основание	
[ЕГН]	05.09.2022 г.	100000,00	20000,00	120000,00	А. Q8	т.1,стр.52

Към фактурата е приложен Приемо-предавателен протокол с дата 05.09.2022 г. (т.1,стр.51). Фактурата е включена в дневник покупки по ЗДДС на „Неоконсулт БГ” ЕООД за отчетен период м.09.2022 г. (т.1,стр.142).

Подписан е и приемо-предавателен протокол.

Фактурата е включена е в дневник покупки по ЗДДС на „Неоконсулт БГ” ЕООД за отчетен период м.09.2022 г. В счетоводството на „Неоконсулт БГ” ЕООД фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 304/31 „Стоки”. Дебитирана е сметка 4531 „Начислен данък за покупките” Кредитирана е сметка 401 „Доставчици”. Плащането по фактурата е осчетоводено по дебита на сметка 401 „Доставчици”. Кредитирана е сметка 503/2 „Разплащателна сметка в лева”. О. на автомобила е осчетоводено по дебита на сметка 702/2 „Приходи от продажба на стоки”. Кредитирана е сметка 304/31 „Стоки”.

Предметът по фактурата, издадена от доставчика „Ап Аутомобиле” ЕООД, описана в отговора на задача 1 е намерила отражение в извършена последваща доставка, свързана със стопанската дейност на „Неоконсулт БГ” ЕООД. Между дружеството, наричан Продавач и „Ап Лизинг” ЕООД, наричан Купувач е подписан договор за покупко-продажба на МПС. Издадена е фактура към „Ап Лизинг” ЕООД: № [ЕГН] от 22.09.2022 г. с данъчна основа от 150 000 лв. и начислен ДДС – 30 000 лв.

Към фактурата е приложен Приемо-предавателен протокол с дата 22.09.2022 г. Включена е в дневник продажби по ЗДДС на „Неоконсулт БГ” ЕООД за отчетен период м.09.2022 г. Осчетоводена е по дебита на сметка 411 „Клиенти”. Кредитирани са сметки 702/2 „Приходи от продажба на стоки” и 4532 „Начислен данък за продажбите”. Плащането е осчетоводено по дебита на сметка 503/2 „Разплащателна сметка в лева”. Кредитирана е сметка 411 „Клиенти”. О. на автомобила е осчетоводено по дебита на сметка 702/2 „Приходи от продажба на стоки”. Кредитирана е сметка 304/31 „Стоки”

Извършените плащания от „Ап Лизинг” ЕООД са описани подробно в Констативно-съобразителната част.

Не се установява „Неоконсулт БГ” ЕООД да е било получател на МПС от друг доставчик, идентично с предмета по фактура № [ЕГН]/05.09.2022 г., издадена от „Ап Аутомобиле” ЕООД.

„Неоконсулт БГ” ЕООД притежава счетоводна отчетност съгласно основните изисквания и принципи на Закона за счетоводството – хронологично счетоводно записване на стопанските операции, текущо начисляване на приходите и разходите, произтичащи от сделки и събития към момента на тяхното възникване. В съответствие с разпоредбите на чл.5 и чл.9 от Закона за счетоводството е организирано текущо счетоводно отчитане. Водени са синтетични и аналитични счетоводни регистри. Не са констатирани нарушения на счетоводното законодателство.

Преписката е представена в цялост, като относимите документи ще бъдат обсъдени по-долу.

Прието е заключение по ССЕ, разпитан е свидетел, като те ще бъдат обсъдени също по-долу.

Настоящия съдебен състав на АССТ, като извърши цялостна проверка за

законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, предвиждащ, че съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му, намира следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

В тълкувателно решение - № 3/26.6.2025 г. на ВАС се прие следното:

Не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Видно от ревизионната преписка са извършени всички необходими и допустими процесуални действия от данъчните органи с оглед установяване на обективната истина.

Не се установява наличие на допуснати съществени процесуални нарушения при събиране и преценка на доказателствата както в ревизионното производство, така и при обжалване пред по-горестоящия орган.

По материалноправната законосъобразност на акта.

За преценката дали е налице такава следва да се ценят две групи доказателства. От една страна, това са издадените фактури, договор и приемо-предавателен протокол, обсъдени по-горе, както и това, че счетоводството на жалбоподателя е било водено редовно. От всички тези доказателства следва да се направи извод, че от външна страна е налице сделка – договор за покупко-продажба, обективирана в процесната фактура. И отгук – би следвало да се направи извод, че е налице доставка по смисъла на ЗДДС.

Същевременно обаче настоящият състав намира, че тези доказателства следва да се ценят в съвкупност с останалите събрани доказателства в ревизионното производство и да се обсъдят в това решение, съответно – неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че не следва да се кредитират.

На първо място, следва да се има предвид това, че автомобилът е придобит въз основа на ВОП от У.. Представени са инвойс от 5.8.2022 г. и протокол по чл.117 ЗДДС от 1.9.2022 г. Плащането /на сумата от 2933,16 лв./е било извършено в брой /съобразно писмените обяснения/. Същевременно обаче, при проверка в електронния регистър на НАП е констатирано, че унгарският доставчик не е декларирал ВОД към „ИЗИ АУТО ЛИЗИНГ“ ЕООД. Дружеството към датата на доставката е с прекратена регистрация по ЗДДС.

Не се установява по какъв начин автомобилът, след като е натоварен, е транспортиран до България. Представени са частни документи, че на 6.8.2022 г. е предаден на управителя на „ИЗИ АУТО ЛИЗИНГ“ ЕООД и съхраняван от него до предаването му на 1.9.2022 г. Последното дружество се твърди, че е извършило частично възстановяване на автомобила, без да са ангажирани доказателства.

Автомобилът е препродаден на „АП АУТОМОБИЛЕ“ ЕООД за сумата от 50 000 лв. Разпитан е св. И. Д. С., от показанията на който се твърди, че колата е била наводнена, сменил салона, част от инсталацията, закупил и поръчал част от автосклад и издал фактура. В рамките на седмица възстановил автомобила, сменил част от инсталацията, таблото, компютъра, оправил салона – седалките, мокета.

Представляващият „АП АУТОМОБИЛЕ“ ЕООД – И. Д. С. е брат на представляващата „НЕОКОНСУЛТ БГ“ ЕООД А. Д. С..

След това автомобилът е препродана на „НЕОКОНСУЛТ БГ“ ЕООД ЗА 100 000 лв. без ДДС. То от своя страна е препродало на „АП ЛИЗИНГ“ ЕООД за сумата от 150 000 лв. без ДДС.

Установява се, че е извършена проверка на адреса на дружеството „НЕОКОНСУЛТ БГ“ ЕООД и на „АП ЛИЗИНГ“ ЕООД, като проверяващите са установили там счетоводна кантора, обслужваща всички дружества по веригата. От „АП ЛИЗИНГ“ ЕООД са представени документи за замяна на автомобила с друг, но самият автомобил не е бил открит.

Въпреки изискването им, не са представени доказателства за мястото на съхранение на автомобила за момента от закупуването му от жалбоподателя до препродажбата на третото лице, както и за съхранението му от самото трето лице. Не се установява дали и евентуално – какви дейности са били извършвани с оглед увеличаване стойността на автомобила с 50 000 лв. без ДДС.

Следва да се отбележи, че всички доставчици по веригата са декларирали значителни печалби за 2021 г., начислен корпоративен данък, който не е внесен и ДДС за възстановяване.

Предвид изложеното и при съвкупната преценка на събраните доказателства следва да се направи извод, че жалбата е неоснователна. Първата група доказателства представляват частни документи и поради това – не са обвързващи за съда относно удостовереното в тях. Същевременно, следва да се ценят заедно с другите доказателства. При съпоставката им с втората група доказателства настоящият състав намира, че първата група не могат да доведат до извод за реалност на доставката. Като се започне от това, че унгарското дружество доставчик не е регистрирано по ЗДДС към датата на доставката; последната не е декларирана от това дружество. Следва да се премине през това, че липсват доказателства за транспортиране на автомобила, както и къде точно се намира той. Единствено са представени писмени доказателства, които са частни такива, но не и официални документи, вкл. и документи относно регистрации в КАТ. Дори и да се приеме, че е извършена регистрация, на реален автомобил, едва през 2025 г., не може да се направи извод за реалното му състояние, вкл. и дали са извършвани ремонти по отношение на него. В този смисъл, доколкото не са представени други доказателства относно автомобила, вкл. и не е представен в ревизионното производство, нито в съдебното, с оглед точната му идентификация /вкл. и посредством автентичен номер на рама на автомобила/ настоящият състав намира, че свидетелските показания не са достатъчни, за да може да се направи извод в насока на твърденията на свидетеля.

Не на последно място следва да се кредитират данъчната история на дружествата, това, че е налице свързаност между тях – така, както бе описана по-горе.

Ето защо съдът намира, че жалбата е неоснователна.

По разноските. При този изход на делото е основателно искането за присъждане на съдебно-деловодни разноски в полза на ответната страна, което съдът следва да присъди

юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде в тежест на жалбоподателя и следва да бъде определено в размер на 300 евро.

Водим от излоеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "НЕОКОНСУЛТ БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт № Р-22221123004049-091-001/26.03.2024 г., потвърден с решение № 840/20.6.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ - С..

ОСЪЖДА "НЕОКОНСУЛТ БГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите, дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП сумата от 300 евро разноски. Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 81,81 евро. При невнасяне на дължимата държавна такса жалбата следва да бъде върната.